

ikke have kunnet gennemføre over for dette forstøkkede Flertal i Folketinget. Jeg kan forstaa en Tilbøjelighed til at rose sig af, hvad man har villet og kunnet udrette; og jeg kan til Nød ogsaa forstaa, at man kan rose sig af, hvad man har kunnet, men ikke villet, men at man vil prale af, hvad man har villet men ikke kunnet, det er en Forestilling, som ligger min Betragtning saa uhyre fjern. Det ærede Medlem rettede et Par Spørgsmaal til mig, som jeg naturligvis skal være meget villig til at besvare. Han spurgte mig først om, hvorledes jeg vilde stille mig til Spørgsmaalet om Afstafelsen af Hartkornskatterne til Sognekommunerne, og han sagde, at dette var rigtig et Rødemærke paa, hvem der vilde komme Landbruget til Hjælp. Jeg vil sige det ærede Medlem, at han vil finde mig der ganske paa samme Plads, som han fandt mig i Fjor, og jeg vil dog spørge det ærede Medlem, om han tror, at han kan saa ret mange af Danmarks Sogneraad med sig for sin Betragtning: Afstafelsen af Hartkornskatterne til Sognekommunerne. Jeg tror det ikke. De ville have meget let ved at forstaa, at om dette er til Beneficere for nogen særlig, bliver det for det store Hartkorn og ikke for det lille. Den Stilling, jeg indtog, var, at denne Sag ikke egnede sig til at fastslaaes ved en Lovbestemmelse gældende for hele Landet, under alle Omstændigheder og for alle Kommuner, men at Spørgsmaalet mellem Hartkornbesætningen og Formue- og Velighedsbesætningen maatte i væsentlig Grad lempe sig efter de lokale Forhold, og altsaa maatte finde sit Udtryk ved, at der blev givet Sogneraadene større Myndighed til at bestemme dette Forhold, end de hidtil have haft. Det glæder mig at se, at ogsaa den højtærede Indenrigsminister har gjort denne Betragtning til sin i det nu forelagte Forslag om den mellemkommunale Bestaatning; det er en Ordning, som der vistnok er overmaade meget, der taler for, at de skulde kunne gennemføres. Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvorledes jeg vilde kunne forene den Beregning, jeg havde foretaget med Hensyn til et Overstud paa et forudsat Lovligt vedtaget Budget i Fremtiden, som jeg ikke naaede til at opgøre til over halvtredje Mill. Kr. — hvorledes jeg vilde kunne forene det med et Lovforslag, der er indbragt her i Salen af det ærede Medlem fra Røge (Alberti), og som lægger Beslag paa en Indtægtsafgang af saadan noget som en 4 Mill. Kr. Inden det ærede Medlem rettede det Spørgsmaal, skulde han have læst det Lovforslag, som det ærede Medlem fra Røge (Alberti) har ind-

bragt, thi saa vilde han straks være bleven opmærksom paa, at dette Lovforslag handler om Indtægten for indværende Finansaar. Det er altsaa et Øjebliksspørgsmaal, om der i Statskassens Beholdning er tilstrækkelige Midler til Stede til af Hensyn til Aarets Misvækst at kunne afse dette Beløb eller noget deraf, men det berører aldeles ikke den Beregning, jeg har stillet op, der drejer sig om fremtidige Budgetter for det næste og følgende Aar, og som aldeles ikke berører det af det ærede Medlem fra Røge indbragte Lovforslag. Endelig rettede det ærede Medlem det Spørgsmaal til mig, hvorpaa jeg støttede det Haab, han mente, jeg havde udtalt om at naa til en politisk Overenskomst i indværende Samling. For det første maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har intet saadant Haab udtalt. Jeg har simpelthen udtalt det Haab, at Stillingen maatte være for saa vidt uforandret fra sidst, at vi uforstyrrede maatte kunne fortsætte det Arbejde, der er gjort i de senere Aar. Det var mit Haab og min Forventning. Men jeg har tværtimod gjort opmærksom paa de store Vansteligheder, der vilde være for at opnaa en endelig Afgørelse paa den langvarige Strid. Jeg har maaste derom udtalt det Ønske, at en saadan Afgørelse maatte kunne naas ogsaa i denne Samling. Dette Ønske vedkender jeg mig, men jeg har ikke været dristig nok til derom at udtale nogen Forventning eller noget Haab. Men om end jeg havde gjort det, vilde jeg sige til det ærede Medlem, at det vilde vistnok være ganske unyttigt for mig at gøre noget Forsøg paa at forklare ham, hvorpaa jeg bygger dette Haab, thi jeg er overbevist om, at de Betragtninger, jeg i saa Fald vilde have bygget mit Haab paa, have intet som helst Fællesskab eller Slægtkab med den Tankegang, det ærede Medlem i det hele taget har.

Falkenstjerne: Inden jeg gaar over til de Spørgsmaal paa Finansloven, som jeg ønskede at udtale mig om, havde jeg Øyst til at rette en Bemærkning til det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage), der talte for lidt siden. Det ærede Medlem udtalte en Bebrejdelse til Leberne for Agerbevægelsen, for, at de rejste Landet rundt og rettede voldsomme Anklager osv. og gjorde dette paa lukkede Møder (S. Hage: Under aaben Himmel!) under aaben Himmel. Jeg kan ikke andet end udtale min Glæde over, at det ærede Medlem nu er kommet til Erkendelse af, at den Slags Møder have afskillige Ulemper. Det er al Tid godt, naar man selv en Gang imellem faar den Slags